Ч. 247. Пятниця 17 (4) падолиста 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

Засїданє сойму з дня 13 с. м. відбувало ся під проводом заступника Маршалка краєвого Є. Експ. Впреосьв. Митрополита ґр. Шептицкого. Перед приступленєм до порядку дневного відчитано петициї а відтак внесеня: пос. Бялоскурского в справі зміни закона о належитостях від переносу і пос. Шведа в справі підвисшеня кредитів на будову шкіл в краю та інтерпеляцию послів: Раппапорта, дра Левенштайна, дра Фрухтмана, дра Кольшера і 50 инших послів до правительственного комісаря. Інтерпелянти згадавши про події в Росиї і про погроми жидів тамже, звернули увагу на то, що там жиє богато родин австрийских горожан, іменно же богато з Галичини, і запитували: що наміряє зробити правительство, щоби забезпечити успішно житє і майно горожан австрийскої держави проживаючих в Росиї?

Сойм ухвалив відсилати від сего дня всї наспіваючі петициї до Видїлу краєвого, позаяк комісия буджетова закінчила вже свої роботи. Відтак відповідав правительственний комісар на всілякі інтерпеляциї, а між иньшими і на інтерпеляцию пос. дра Олесницкого в справі товариств „Січий“. Пос. Олесницкий поставив внесенє о отворенє дискусиї над відповідию правительственного комісаря; внесенє однак упало, бо не було кому єго підперти.

З порядку дневного слїдувало мотивованє внесень поставлених в суботу. Внесенє пос. о. Ефіновича в справі запомоги на дорожню для учителїв пов. брідского передано комісиї буджетовій. — Внесенє п. Сколишевского в справі дат статистичних і студий що до засадженя лїсами гірских спадів передано комісиї господарства краєвого. — Громаді Збаража уділив Сойм концесиї побирати оплату від напитків спіритусових, пива і меду.

Пос. Мерунович реферував відтак звіт комісиї сільної і поставив іменем тої комісиї слїдуючі внесеня:

1) Сойм приймає до відомости звіт Видїлу краєвого о продажи соли; — 2) поручає Видїлови краєвому, щоби розпочав знову переговори з Правительством обнятя Видїлом краєвим галицких салїн в заряд або посесию під услівями, котрі анї не уменшили би доходів скарбу державного з салїн, анї не нарушали би монополю сільного; — 3) поручає ся Видїлови краєвому, щоби старав ся о безпроволочне збільшенє експльоатациї копалень соли й потасових в Калуши і о заведенє там продукциї сконцентрованих солий потасових та уповажняє єго до переговорів о обнятє калуских салїн в посесию краю; — 4) взиває правительство: а) щоби конче управильнило продукциї соли в жупах всхідної Галичини в спосіб догідний для населеня; б) щоби старав ся о зниженє цїни соли або бодай о дальше обниженє цїни соли для худоби; в) щоби годівельникам худоби в сторонах, де єсть сировиця, улекшив о скілько можна побір сировиції.

Пос. Урбаньский поставив дві резолюциї: одну взиваючу правительство, щоби допильнувало відповідного виробу соли в галицких салїнах а другу жадаючу обниженя цїн соли до вареня і для худоби. — Пос. Стапіньский поставив замісь внесеня 4 в) резолюцию, взиваючу правительство, щоби видавало сировицю безплатно в сторонах, де она добуває ся, і в такій скількости, яка она потрібна для худоби. В специяльній дискусиї ухвалено внесеня комісиї з поправками Урбаньского, Стапіньского і Сколишевского, котрий жадав, щоби правительство не оплачуючи в місцях, де салїни, податків домово-чиншевих винагородило місточкам в якийсь иньший спосіб їх страту. Крім того завізвано правительство, щоби в салїнї в Косові завело виріб соли для худоби в Галичинї.

Дальше ухвалено завізвати правительство, щоби як найскорше приступило до будови зе-

---

7

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Вербин.

(Дальше).

Нинїшне велике місто Сент Паль то може ще більше чудо як Чікаґо. Там, де стоїть Чікаґо, мусїло зробити ся сьвітове місто, бо до того суть тут всї услівя природи і руху. Але Сент Паль лежить серед степів і лїсів далекого північного всходу, над рікою Міссісіпі, котра в своїм горішнім бігу єсть лиш трудно сплавна і длятого лиш мало причинила ся до розросту міста. Цїла плавба обмежає ся тепер лиш на два малі пароходи що тиждня, а мимо того зробило ся тут велике місто в не до увіреня короткім часї, бо за кілька десяток лїт! Я сам пізнав се місто в 1876 р., коли оно було ще малим деревляним місточком степовим, коли оно було таке як Ваймар (як Коломия в Галичинї), а нинї зробив ся з него Діссельдорф (місто більше як Львів). Чи то можливе де в Европі? До того той Сент Паль то зовсїм не пересїчне американьске місто, не таке недокінчене, некрасне і нечисте як може Канзас Сіті або Люисвіль і не таке закопчене та понуре як Сінсіннаті. Сент Паль то одно із найкрасших, коли може таки не найкрасше місто північної Америки, а коли би я ще раз колись прийшов на сьвіт, то вибрав би собі Сент Паль на свій осїдок.

Хоч як неймовірний може здавати ся розріст тої найновійшої столицї в Америцї, то таки в дїйстности се лиш одна половина будучого мілїонового міста. Кілька миль від Сент Паль настало дивним дивом рівночасно друге велике місто, котре перевисшило Ст. Паль і величиною і значінєм і числом жителїв, бо має нинї чверть мілїона душ. То Міннеполіс (Minneapolis). В Ст. Паль стала ся початком міста мала церковця сьвященика Ґольтієра, а в Міннеполіс була причиною основаня міста, як то вказує вже сама єго назва — вода, бо мінне значить по індияньски вода або водоспад. Ще чверть сотки лїт тому назад, коли я був перший раз в сїм місті, спадала там ріка Міссісіпі почерез скалу яких 12—15 метрів глубоко в долину а єї окружали скалисті береги, вкриті лїсами та живописні малі острівцї. Отець Геннепен, славний місіонар, відкрив той водоспад і назвав єго в честь сьв. Антонія „водоспадом сьв. Антонія“. Нинї той водоспад зовсїм щез. В тім місци, де колись шуміла запінена вода водоспаду, тягне ся тепер впоперек ріки деревляна гребля. Множеством каналів спроваджують воду до міста і она там вислугує ся млинам та фабрикам а відтак спливає далеко понисше сухої деревляної греблї назад в глубоко положене русло ріки.

Сила того водоспаду викликала довкола міста Міннеполіс найбільші в Америцї млини і тартаки а побіч них ще й множество всілякого иншого промислу. Сент Паль єсть кінцевою точкою плавби по рїцї Міссісіпі, то столиця держави Міннесота і заразом осередок товариского і духового житя; з Міннеполіс зробило ся промислове місто. Оба міста розросли ся незвичайно скоро, головно в напрямі одно до другого і своїми улицями та парками нїби подають собі руку а за який десяток лїт оба міста, що вже тепер зросли ся нїби близнята, спливуть ся таки в одно, що буде мати яких три чверти мілїона душ. А треба ще й то згадати, що ще нинї жиють люди, котрі знали цїлий той край, коли він був ще самотним степом та вкритий пралїсами, в котрих полювали Індияни з племени Сіюкїв та Чіеннів.

Початок і розвій Сент Паля і Міннеполіса належить до найінтереснїйших і найважнїйших подій культурних наших часів. Хто слїдив за тим розвоєм, видить в нїм воплощенє розвою цїлого північного заходу Америки, котрий єсть ще дивнїйший як розвій прерій (степів) або Каліфорнії. Він читає ся мов би якась казка, не як всхідна казка із „Тисяч і одної ночи“, але як західна казка, котра місцями відбула ся дїйстно в „Тисяч і одним дни“. У нас в Европі уважають нинїшні держави північного заходу Міннесоту, Вісконз, обі Дакоти, Монтану та Вашінґтон за довершенє дїло і числять ся з їх добутками, їх торговлею. Але як тоті держави повстали, о то нїхто не питає, бо то стало ся так скоро, що не було навіть часу слїдити за їх розвоєм, та й нема ще книжки, котра би то все описувала. А прецї пора о тім подумати, бо північний захід, почавши від Сент Паль аж до побережа Тихого Океана, став ся своїми добутками дуже важний не лиш для нас в Европі, але навіть і для Всхідної Азиї, для Хіни, Японії а навіть для Індиї.

лїзниці Львів-Бережани-Підгайці, і закон дозволяючий репрезентациям повітовим в Підгайцях, Бережанах і Перемишлянах обовязати ся іменем тих повітів до покриваня недоборів льокальної зелїзниці Львів-Підгайці.

В залагодженю петиції видїлу Ради повітової в Камінці Струмиловій в справі будови зелїзниці зі Львова через Камінку Струмилову до Стоянова поручено Виділови краевому, щоби перевів з правительством переговори в справі запомоги на будову тої зелїзниці льокальної, скоро не будував би її яко зелїзницю державну.

Ухвалено побільшити етат краевого бюра зелїзничого о одну посаду інжинїра II кл. і о 2 посади інжинїрів-ад'юнктів. Наконець залагоджено ще звіт комісиї господарства краевого о заведенях рільничих, горальни і фільварку в Дублянах і на тім закінчено засїдане.

Вісти полїтичні.

Справа реформи виборчої в Австриї. — Події в Росиї. — Приготовленя до демонстрациї фльоти против Туреччини.

В справі реформи виборчої замітна слїдуюча вість, яку одержала „Politik" з Берна. Кореспондент згаданої ґазети доносить іменно, що проводир моравскої більшої посїлости посол Скене поінформував его, що Корона і правительство постановили вже рішучо завести загальне, рівне і безпосередне право виборче для палати послів, а взглядно велика посїлість ґрунтова вже помирила ся зовсїм зі скасованем свого привилею в палатї послів. Але внаслїдок такої зміни має і палата панів бути переобразована відповідно до духа часу. Число дотепершних дїдичних членів має бути збільшене, а дожизненними членами будуть іменовані і молодші дїяльні люди. Відповленїй палатї послів треба буде поставити відповідно скріплену палату панів.

В виду того не від річи буде пригадати теперішний склад палати панів, котрий єсть слїдуючий: 1) Повнолїтні князї цїсарского роду; — 2) голови тих шляхотских родів, що відзначають ся великими посїлостями ґрунтовими (дїдичні члени); — 3) архиепископи і епископи з ранґою князів; — 4) покликані Короною дожизненно мужі, заслужені около держави, церкви, науки і штуки. Число всїх тих членів хитає ся межи 240 до 360 так, що можна приняти пересїчне число 250. Деякі німецкі ґазети предкладають отже, щоби при евентуальнім переобразованю палати панів заведено зміну на взорець японьскої палати панів, де крім членів цїсарского роду, членів шляхти та іменованих цїсарем на цїле житє членів, знаходять ся ще й вибирані члени і затверджувані цїсарем на сїм лїт. В Австриї тими вибираними членами палати панів мали би бути очевидно Нїмцї.

День перед заведенем стану воєнного і знесеня конституциї в царстві польскім була депутация польских правників у ґр. Віттого і він сказав до неї: „Воєнний стан не може бути знесений з причини загального зворохобленя краю. Скажу Вам більше: буде розширений на цїле королївство. Щодень падуть бомби, а представителїв властий стріляють як куропатви. Я був завсїгди і есьм прихильний для Поляків. Ті, що знають мене з моеї дїяльности на полуднево-західних зелїзницях, можуть потвердити, що я не був нїколи упереджений до Поляків і жидів. Отже як я, так і правительство хочемо перевести і переведемо реформи у вашім краю, вказані царским манїфестом з увзглядненем язикових, релїґійних і місцевих загальних условий. Правительство надасть вам широку самоуправу місцеву, однак без самостійности, до котрої не допустить, бо того не хоче нарід росийский. Повтаряю і кладу вагу на то, що реформи будуть переведені, аж коли настане спокій в царстві польскім. Дотеперішні змаганя реформ були скупі, а в справі шкільній — то признаю — поступили ми занадто осторожно".

На звернену увагу, що варшавско-віденьска зелїзниця страйкує дальше, відповів ґр. Вітте з роздразненем: „Ну, нехай страйкує! Нехай фабрики стоять, нехай люди виїздяють з краю! Правительство не зробить нїчого під напором!" — Один з членів депутациї звернув увагу на люте поступоване властий і домагав ся слїдства. Граф Вітте відповів: „Загальна зміна осіб в орґанїзациї адмінїстрацийній не може настати в однїй хвили. Слїдство, котрого домагаєте ся, потягнуло би ся пів року. Жалуєте ся на свое положене, але чи лїпше було би вам під иншим чужим правительством."

Коли повірити вістям з Владивостока, які одержала берлиньска ґазета „Lokal Anzeiger", то ворохобня войска в сїм містї прибрала великі розміри. Місто від недїлї горіло через два днї. Вигоріли майже всї склепи і богато будинків державних та всї хіньскі буди. Пів міста стало румовищем і попелом. „Нов. Время" потверджує вість о бунтї моряків і артилєристів у Владивостоцї і доносить, що в першім дни убито 300 людий.

О приготовленях до демонстрациї фльот против Туреччини довідуєсь N. fr. Presse слїдуючих подробиць: Після найновійшої умови має межинародна фльота зібрати ся в заливі Безика недалеко від в'їзду до Дарданелїв. — Верховним командантом фльоти має стати анґлїйский віцеадмірал льорд Бересфорд. Всї кораблї мають сполучити ся разом дня 20 падолиста. З австрийскої сторони возьмуть участь крім двох кружляків, ще й один авізовий торпедовець.

Осередком тої конкуренциї, котра дає ся відчувати майже цїлому сьвітови, єсть дивним дивом як-раз молоде велике місто, котре так сказати би ледви виклюваль ся з яйця, то місто північного заходу, Сент Паль. Положене день дороги від великих озер, не маюче хоч би лиш трохи визначнїйшої плавби на ріцї, анї вугля, анї зелїза, анї нїякої природної сили порушаючої наробило вже тото Сент Паль европейскій торговли зі всхідною Азиєю на богато мілїонів шкоди. А до того ще тота шкода стає з кождим роком щораз більша.

Як то стало ся? Послухайте. В першій половинї минувшого столїтя був цїлий північний захід, як вже сказано, майже зовсїм не знаний. То були сторони, де Індияни полювали і звичайно робили короткий процес з тими немногими людьми, що мали відвагу туди заходити. Щоби тих Індиян хоч трохи держати в руках, побудовано кілька миль понизше водоспаду сьв. Антония, при устю ріки Міннесота до Міссісіпі войскову станицю, форт Снеллїнґ, котрий стоїть ще й нинї і від часу свого основаня був десятками лїт дуже важний для заселеня північного заходу. Многі купцї, що вели торговлю з Індиянами, та мисливі, звані тут трапперами, рознесли небавком чутку о урожайних землях північного заходу, а в слїд за першим малим пароходцем „Вірґінїя", котрий в 1823 р. підплив на Міссісіпі з Сент Люіс аж до форту Снеллїнґ, прийшли в сорокових роках многі инші з торговельниками і поселенцями, бо Міссісіпі творив тоті в тих пустих сторонах, де ще не було нїякої зелїзницї, одинокий шлях, по котрім відбував ся весь рух. Пароходна плавба так тодї оплачувала ся, що капітани і підприємцї доробили ся ніби лиш забавкою великих маєтків. Так н. пр. в 1849 р. один пароход, що коштував 20.000 долярів, заробив в тім однім роцї 44.000 долярів.

Тодї доходи з руху на північний захід звернули небавком увагу підприємців зелїзниць. В 1854 р. викінчено першу зелїзницю з Чікаґо на захід аж до Міссісіпі, а вздовж неї наплинули поселенцї і авантурники зі всходу до нових осередків руху, до Сент Паль та Сент Антонї, як називало ся тодї Міннеполїс. Головною їх цїлию звідтам була богата долина над Червоною рікою (Red River), котра на Канадийскій сторонї вливає ся до озера Вінніпеґ. Там завело було Гудзонбайске товариство зисковну торговлю з Індиянами. Сама торговля кожами давала богато мілїонів зиску, але над Вінніпеґом не було ще доріг до торговельних міст і до пристаний в озерах. Щоби сю торговлю взяти в свої руки, завела одна фірма в Сент Паль возову службу сухим путем від Міссісіпі аж до Рід Рівер, котра кінчила ся в торговельній станици Фарґо. Звідси ішов вже весь рух рікою аж до Вінніпеґа, торговля перенесла ся до Сент Паль і тепер побудовано з Чікаґо дві зелїзницї просто до сего міста, котрі в 1873 р. пішли в рух. Иншу зелїзницю побудовано з Сент Паль до Горішного озера, а на її кінцї розвинуло ся місто Дюлют, (Duluth), котре ще в 1876 р. було малим містечком зі скромними деревляними хатами, а нинї має оно вже 100.000 жителїв. В слїдуючих роках побудовано ще більше зелїзниць, а нинї єсть вже межи Сент Паль а Чікаґом сїм зелїзниць, межи Сент Паль а Дюлют три, межи Сент Паль а Омага три!

Тим зелїзницям треба було богато пасажирів і набору, щоби они оплачували ся і приносили зиски підприємцям; отже підприємцї старали ся о поселенців і взяли шукати за богатствами землї. Показало ся, що то сторони дуже урожайні і що там удає ся знаменита яра пшениця. Товариства зелїзничі зачали для того спроваджувати поселенців і нинї в Міннесотї та обох Дакотах жиє 3 мілїони людий, що занимають ся головно рільництвом.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 16 падолиста 1905.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** ґр. Стан. Баденї повернув до Львова.

— **Демонстрациї молодїжи.** Кількасот слухачів полїтехніки і університету у Львові, до котрих прилучила ся молодїж ремісвича, хотїла передвчера вечером устроїти демонстрацию перед консулятом росийским і німецким. Демонстранти пробовали насамперед дістати ся перед росийский консулят від обох кінців улицї Коперника, однако спинила їх полїция і они не дуже напираючи уступили і пійшли під консулят німецкий при улици Мохнацкого. Там вже перед тим инша часть демонстрантів старала ся зайти перед дім, де мешкає німецкий консуль, від сторони цитаделї улицею Супиньского. Тут, на улици Супиньского, почала молодїж, котрої число значно збільшило ся, кидати на полїцию камінєм і фляшками. Тодї полїция кінна і піша добула шабель і розігнала демонстрантів; часть їх схоронивши ся на сусїднї горбки, дала кілька стрілів до полїциї, супротив чого з поміж кінних полїциянтів вистрілено три рази з револьверів. Чотирох полїциянтів єсть ранених, з тих один тяжко, а крім того кількох потерпіло лекші ушкодженя. З демонстрантів, о скілько можна було дізнатись, єсть також чотирох ранених. Рани полїциянтів не походять від стрілів, так само і рани демонстрантів. Рівночасно коли то дїяло ся в горі улицї Мохнацкого, пробовала инша часть академиків, що надійшла з долини улицї Мохнацкого, від університету, дістати ся також

перед німецкий консулят. Тут стрітили на улици ланцух поліциї. Урядник візвав молодїж до уступленя, заявляючи, що тамтуди поліция рішучо нїкого не перепустить і вказуючи на сумні наслїдки нерозважного поступку демонстрантів. По довших переговорах молодїж остаточно уступила і удала ся під памятник Мицкевича, звідки по відсьпіваню кількох патріотичних пісень, розійшла ся. — Причиною тої демонстрациї було відкликанє конституцийних прав росийским правительством в Королївстві польскім і пересьвідченє молодїжи, що то стало ся під впливом німецкого правительства.

— **Дрібні вісти.** За стациєю Вінер-Найштадт в Долїшній Австриї наїхали на себе в недїлю два товарові поїзди. Один кондуктор досить тяжко ранений, а кілька ваґонів знищених. — З Вроцлава доносять, що в копальнях вугля на горішнім Шлеску чим раз більше розширює ся страйк. — Руский театр під дирекциєю Миколи Садовского приїде до Львова дня 6-го грудня. — На будову руского театру у Львові зложено в м. жовтни с. р. 2524 К 41 с. Разом по конець жовтня зложено на ту цїль 162.753 К 47 с.

— **Зїзд канцелярийних помічників.** Дня 12 с. м. відбули ся в ратушевій сали у Львові наради зїзду канцелярийних помічників і помічничих функционарів. Референт, п. Бунда, представив нужду напруючу серед канцелярийних помічників і повторив жаданя, висказані вже в меморияли, предложенім свого часу радї державній. Зїзд галицких канцелярийних помічників домагає ся, щоби розпорядженє, на основі котрого упормовано перед кількома лїтами становище і плату канцелярийних помічників, було перемінене на закон; дальше щоби титул „канцелярийний помічник“ був усунений, а введені титули: акцесиста на случай сталого декрету і аспіранта в случаю провізоричного декрету; щоби minimum платні виносило 1200 корон і щоби були введені 4-лїтні службові додатки по 200 корон. Крім того жадає зїзд виплати повних поборів на час войскових вправ і недуги, удїлюванє відпусток в міру можности, введенє дисциплїнарного поступованя і щоби акцесист по 12 лїтах служби мав право до становища державного урядника XI. ранґи. Зїзд рішив вислати відпоручників на загальний зїзд австрийских канцелярийних помічників, що має відбути ся в місяци грудни у Відни.

— **Жидівска демонстрация в Чернівцях.** В суботу відбули ся в Чернівцях заходом жидівских студентів, зґуртованих в тов. „Зефіра“, жалібні збори з нагоди жидівских погромів в Росиї. По зборах жидівскі робітники і студенти потягли під бюра росийского консуляту і серед бурливих окликів повибивали там всї шиби.

— **Наслїдки пияньства.** З Кракова доносять о страшнім вчинку, якого допустив ся Леонард Вашельковский, 34-лїтний машиніст в тамошнїй фабрицї цигар. Обходячи день своїх іменин, Вашельковский устроїв собі перед полуднем в кружку своїх приятелів і знакомих обильний пир. Однако коли по полудни не міг найти товариства, вернув ся невдоволений до дому і почав тут робити галабурди, при чім потовк всю судину. Там що хотїли приблизити ся до него, грозив, що пробе їх ножем. Вкінци облив собі голову і одїж нафтою і підпалив. Полумінь очивидячки отверезила его, бо він побіг під водопровід і старав ся угасити горіючу одїж. Лише з великим трудом удало ся спасти нещастного і відвезти до шпиталя, однако лїкарі не роблять надїї на удержанє его при житю.

— **З Коломиї.** Звичайні загальні збори членів тов-а „Філія руского тов-а педаґоґічного в Коломиї“ відбудуть ся в недїлю 3 грудня 1905 р. в салї „Народного Дому“ о годинї 3 по полудни, а на случай браку числа членів статутом приписаного о год. 4 тогож дня і в тімже місци при якім небудь комплєті з отсею проґрамою: 1) Звіт з дїяльности уступаючого видїлу, 2) провіренє касових звітів і абсолюториє уступ. видїлови, 3) вибір нового видїлу, 4) внесеня членів. — За Видїл: П. Мостович, голова. К. Посацкий, секретар.

— **Молодий злодїй.** До мешканя п. Р. Т. у Львові прийшов онагди якийсь хлопець в мундурі ученика III. кляси ґімназияльної, а війшовши до комнати, заявив п. Т., що зажде на свого вітця, котрий небавом має прибути до пана Т. з просьбою. В хвили, коли п. Т. вийшов до другої комнати, хлопець вхопивши ножички і три книжки, утїк.

— **Дещо із статистики Відня.** Число мурованих домів у Відни виносило з кінцем 1904 року 34.888, в котрих було 397.402 мешкань. Число порожно стоячих мешкань виносило в осени минувшого року 3095, а невинайманих склепів 1815. Загальне число мешканців виносило 1,797.992 осіб. Вінчань заключено в минувшім році 16.889, дїтий прийшло на сьвіт 54.623, між ними 16.700 незаконно роджених, а умерло 32.818 осіб. Всїх улиць у Відни є 2305, а загальна їх довгота виносить 851 кільометрів, т. є о 92 кільометри більше як віддаленє Відня від Кракова, що виносить 759 кільометрів. На поливанє улиць уживає ся денно пересічно 160,394.000 лїтрів води. Публичні огороди займають простору 9,727.996 квадратних метрів. Памятників єсть взагалі 140, з того 66 релїґійного характеру, крім того єсть 34 величавих кирниць. Церков було минувшого року 117, каплиць 204, жидівских біжниць 48. Число парокінних фіякрів виносило 994, однокінних 1794, ненумерованих повозів 1228. Товариств було з кінцем минувшого року взагалї 8007, між ними 235 акцийних, 263 співацких, 641 касинових, 453 кас хорих і 892 добродїйних.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З причини надзвичайного напливу товарів і спровадженого через се переповненя складовиск запроваджує ся від дня 9 падолиста с.р. аж до відкликаня обмеженя заподані в §. 55 уст. 2 реґуляміну руху на всїх ц. к. Дирекциї зелїзниць державних у Львові підлягаючих шляхах. — Посилки і товари з виїмкою худоби і товарів підлягаючих хуткому зіпсутю, буде ся принимати тілько тогдї, наколи надавець виразно осьвідчить, що наданий товар може бути зложений на разї на склад аж до можливої висилки. — Товари буде принимати ся лиш о стілько, о скілько поміститись зможуть в складах зелїзничих.

— **Рахунок** товариства взаїмного кредиту „Днїстер“ у Львові за час 1 січня до 31 жовтня 1905 року (сотики пропущено):

I. Вкладки щадничі:

	Кор.
вложено . . .	750.896·—
винято . . .	516.207·—
стан з кінцем вересня	2,016.362·—

II. Позички на скрипти і векслї:

удїлено 837 нових позичок в сумі	888.436·—
сплачено 374 цїлковитої рати .	477.099·—
стан з кінцем вересня у 3327 довжників	2,027.739·—
III. Удїли членьскі вплачені від 3799 членів кор. . . .	158.223·—
IV. Фонд резервовий і фонди на страти	30.299·—
разом фонд власний кор. . .	188.522·—
V. Цїнні папери і вкладки в других товариствах кор. . .	244.180·—
VI. Готівка на рах. біжучім і в касї кор.	140.711·—

Вкладки принимаємо на 4%; позички удїляємо на 6%. При сплатї на 30 рат піврічних виносить рата амортизацийна 5·18 від 100 кор.

Телеґрами.

Відень 16 падолиста. Є. В. Цїсар принимав вчера на окремій авдиєнциї болгарского князя.

Краків 16 падолиста. Після вістий з Варшави арештовано там ґр. В. Тишкевича, публїциста Лїбіцкого, інжинїра Янтсена і Остахевича. Reforma доносить, що Лїбіцкого заслано до Архангельска. Naprzód доносить що арештовано Сєрошевского, Люксембурґа і Шапіри.

Берно (моравске) 16 падолиста. На нинїшнім засїданю соймy предложив пос. Скене звіт о реформі виборчій, а відтак промавляли іменем меншости Страньский, а іменем Нїмцїв п. Фукс.

Петербург 16 падолиста. (Петерб. Аґ.) „Русск. Инвалід“ доносить, що видано приказ увільнити резервістів з лїт аж до 1896. Увільненє дальших лїт має наступити по повороті армії з Манджуриї.

Варшава 16 падолиста. „Kur. Wileński“ доносить, що ґен.-ґубернатор Скаллон має уступити зі свого становища в Варшаві а наслїдником его має стати бувший ґен.-ґубернатор вільненьский, кн. Сьвятополк-Мірский, котрий поспішно виїхав сими днями до Петербурга.

Константинополь 16 падолиста. Репрезентанти держав вручили вчера Портї ноту, жадаючу прискореня сповненя бажань держав.

Курс львівский.

Дня 15-го надолиста 1905.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку ґіпот. гал. по 200 зр. . . .	558·—	568·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	320·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку ґіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку ґіпот $4\frac{1}{2}$%	100·80	101·50
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	101·20	1[illegible]1·90
4% листи застав. Банку краєв. .	99·30	100·—
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	99·80	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	99·80	99·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·50	100·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	102·80	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	101·50	102·20
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·10	99·80
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·80	98·50
IV. Льоси.		
Міста Кракова	90·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	53·—	54·80
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	34·—	36·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	60·—	64·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	24·90	26·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі габакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·40
Рубель паперовий	2·50	2·53
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакциєю відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І Недопада. — (Телефона ч. 527).